

Det kunde vel være, at Mændene mange Steder vilde være lunke, medens Kvinderne derimod vilde være meget varmere i denne Henseende. Altsaa mener jeg, at man ikke bør nægte Kvinden denne Ret. Det er min Overbevisning, at, hvis Loven udkommer, og der ved den er nægtet Kvinden denne Deelagtighed, vil det ikke vare lang Tid, før man aabner Døren for hende alligevel. Hvis vi, saaledes som Lovforslaget har gjort, indrømme Enkerne Deeltagelse i Valget af Repræsentanter, saa synes det mig, at der kun er et lille Skridt til ligeledes at indrømme de ugifte Fruentimmer, som opfylde de Betingelser, som jeg med flere ærede Herrer har opstillet i Forslaget under Nr. 4, den samme Ret. Der er en Indvending, som vistnok endnu mere gjælder den Ugifte end Enken, en Indvending, som har sin Grund i den skyldige Ærbødighed for Kjønnet — som ganske vist ikke kan behandles ærbødigt nok — idet den hentes fra Omsorgen for Kjønnets Rygte. Man har nemlig sagt, at det kunde give Anledning til ubehagelige Efterspørgsler, om det virkelig er en uberygtet Person, der fremstiller sig; men hertil svarer jeg, at det er ikke nogen Migt at deeltage i dette Valg, det er kun en Ret, og man kan vistnok være fuldkommen sikker paa, at ingen Kvinde vilde vove at fremstille sig til at deeltage i denne Ret, naar hun ikke i denne Henseende var fuldkommen sikker i sin Sag. Man har ogsaa sagt, at forud for et saadant Valg foregaaer der i Almindelighed Forhandlinger, Prøvevalg og deslige, og at det vilde kunne være stødende for Kvinden, om hun skulde deeltage i disse Møder. Men denne Indvending falder jo ogsaa bort, thi der er slet ikke nogen Forpligtelse for hende til at møde; hun behøver slet ikke at deeltage i saadanne maaffee larmende og støiende Dptrin, hun kan holde sig derfra. Enhver Kvinde i Sognet kan let faae at vide, hvad der er passeret ved saadanne Møder, og vil derefter kunne tage sin Beslutning om, hvem hun troer det rigtigt at give sin Stemme. Ligesom jeg altsaa haaber, at det ærede Thing vil forkaste Ændringsforslaget under Nr. 3 om at udelukke Kvindeskjønnet i Almindelighed, saaledes beder jeg Thinget om at give sin Stemme til

det af mig og flere under Nr. 4 stillede Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Da jeg ved et tidligere beråmnet Møde andelsfæds om kort Tid vil være forhindret fra at kunne være længere tilstede her i Thinget idag, har jeg troet, at det maaffee kunde være rigtigst, at jeg nu begjærede Ordet for et Par Bemærkninger, som nærmest fremkaldes ved, hvad der er blevet yttret af et Par af Thingets Medlemmer, siden jeg havde Ordet igaar. Om disse Uttringer nemlig end maaffee ikke med Nødvendighed gjøre Krav paa en Besvarelse fra min Side, syntes de dog tildeels at være saaledes rettede til mig, at det vistnok af de paagjældende ærede Medlemmer ansæes for ønskeligt, at en Udtalelse derom finder Sted fra min Side. — Jeg skal da først dvæle et Øieblik ved nogle Uttringer, som før fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen). Den ærede Landsthingsmand berørte de kjøbenhavnske Forhold, som allerede igaar vare bleve omtalte af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig), og han knyttede dertil nogle Bemærkninger, som jeg tilstaaer, at jeg ikke ret kunde forstaae, at der var givet Anledning til ved de Udtalelser, der igaar vare fremkomne fra den nævnte Landsthingsmand for 1ste Kreds. Navnlig maa jeg sige, at det forekommer mig, at den Hovedsætning, som han vilde udbrage af disse Uttringer, og som han gjentog, da han anden Gang havde Ordet idag, ikke blot ikke var foranlediget ved, hvad der blev fremført igaar, men i og for sig selv vistnok ogsaa maa siges at være meget ubegrundet. Naar den ærede Landsthingsmand for 9de Kreds gjentagende yttrede, at han gik ud fra, at det netop var Kjøbenhavn og Hensynet til Kjøbenhavn, der hidtil havde hindret Udviklingen af Friheden omkring i Landet, saa troer jeg, han deri tager høiligen feil. Jeg troer netop, at det aldeles Omvendte maa siges at være Tilfældet. Det er vistnok Noget, som man i de fleste Forhold vil og maa komme til Erkjendelse af ved nærmere Undersøgelse, at det er de Dpfattelser og de Anskuelser, som først have gjort sig